

thingets store Flertal med sig. Og nu Ministeriets gamle Tilhængere her i Thinget, hvad er der at sige paa dem? At deres Venner ude i Landet løb om med nogle Papirer i Fjor Foraar og fik nogle Navne skrevne under derpaa, kunne de ikke gjøre ved, i alt Fald ikke væsentlig; thi Deltagelse i den Slags Demonstrationer ere ikke meget værd. (Hør! Hør!) Ja, de Herrer sige nok „Hør“, men jeg har hørt i Vinter, at de nye Ministerielle have lagt megen Bægt paa disse Papirer og i dem set endnu en Grund mere til at gaa over og indtage den forandrede Stilling, og det har derfor glædet mig særdeles, at de nu ere komne i Tanke om, at disse Papirer ikke have nogen særlig Værd til konstitutionelt Brug. Og disse gamle Ministerielles Stilling nu siden 1ste Oktober? Ja, man sagde rigtignok en Tid lang, at der var skikkelige Venstremænd og forlorne Venstremænd Landet over, som bestandig mente, nu kommer der Noget, thi Regjeringens gamle Tilhængere arbejde under Haanden imod Regjeringen, og saa exploderer Regjeringen nok og da faae vi noget aigtigt varigt Nyt. Man gik en Tid paa det, og jeg tror ikke, at Alle den Gang tænkte rigtig dybt over det, at det for det Første ikke kunde være sandt, fordi det vilde være uærligt, og for det Andet fordi, at selv om det ogsaa var sandt, saa kunde der ikke komme noget som helst. Godt ud af en saadan Politik, og heldigvis svandt ogsaa disse Illusioner bort. Jeg gjentager „heldigvis“, thi paa den Maade skulle vi ikke føre vor Politikk her i Landet, hvis man vil have gode Frugter af den, det er nu min Mening. Regjeringens gamle Tilhængere have altsaa ligeledes kunnet tage det med No, man kan ikke bebrejde dem, at de have modtaget deres nye Venners Tilslutning, selv om de mene, at det ikke gaar længere end til den nuværende Finantslov, det er allerede et godt Stykke, og selv om de have et vist Spørgsmaalstegn at sætte til Tiliden til de nye Forbundne og Bedømmelsen af, hvilken Medgift de kunne bringe med sig, saa kan man ikke bebrejde Regjeringens gamle Tilhængere, at de foreløbig have indgaaet denne nye Alliance. Jeg kommer nu til den tredie Fraktion, det er dem, der ikke bevilge Ministeriet af 12te April 1877 den Finantslov, der her foreligger, dem, hvem nærmest den nuværende Situation og Folkethingets forandrede Udseende paahviler. Naar jeg nu skal nævne nogle Bemærkninger med Hensyn til den ærede Ordførers sidste Aars politiske Historie, saa vil jeg, inden jeg gaar ind derpaa, gjøre en Undskyldning. Det er ikke for at angribe den ærede Ordfører særligt, eller for at lægge nogen væsentlig Del over paa ham (Stemmer Ja jo)! Ja, de Herrer skulle ikke klage for Meget, de ere blevne saa mærkværdig ømtaalelige. Jeg mener nemlig, at naar den ærede Ordfører er kommen til at gaa i Spidsen for denne Bevægelse til Høire, som en Del af den gamle Opposition har

foretaget, saa er det naturligt, at det formelt rettes imod ham; men jeg vil sige, at efter min Opfattelse har den ærede Ordfører en langt større Undskyldning for denne Svigning end mange af de Øvrige, som have fulgt ham. Den ærede Ordfører er for det Første, som jeg sagde i Gaar, den yngre Mand i det politiske Liv, der endnu ikke har kunnet vinde noget fast Stæde i disse bevægede Tider, og for det Andet saa har det altid været min Opfattelse af Forholdene her i Landet, at der er en Del Mænd, hvis Patriotisme jeg sætter ved Siden af enhver anden dansk Mand, men som alligevel ikke ere efter deres Nedstamning saa rodfæstede med det øvrige danske Folk, at de i den Grad kunne forstaa Folket og leve i Forstaaelse med Folket som vi Andre, der ligesom ere af samme Kjød og Blod. Jeg siger saaledes, naar vi Andre, der tro at høre til det danske Folk gennem lange Tider efter Nedstamningen, s. Ex. læse vort Lands Historie, saa lide vi og glæde vi os efter min Opfattelse med det i en anden Grad, end de ærede Mænd kunne gjøre, hvis Slægters Historie her i Landet begynder nogle Slægtled tilbage.

Formanden (Krabbe): Tillad mig at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hvorvel hans Bemærkninger ikke indeholde noget Fornærmeligt, ligesom heller ikke hans Tone nødvendigvis Paatale, saa er hans Kritik for personlig og fører for meget bort fra Sagen.

Berg: Det er nu langt fra min Mening. Jeg vilde begrunde en bestemt Undskyldning for den ærede Ordfører. Man maa vel formelt, men ikke reelt lægge noget væsentligt Ansvar for den forandrede politiske Stilling paa den ærede Ordfører. Jeg har givet den fornødne Antydning i den Henseende og skal ikke gaa videre. Derimod kan den samme Undskyldning aabenbart ikke gjælde mange Andre. Naar jeg altsaa tillader mig at udtale mig med Hensyn til den ærede Ordførers Politikk i de sidste Aar, da sker det nærmest, fordi han i den Henseende er et tro Billede af den Gruppe politisk Historie i Folkethinget i dette Aar, som har indtaget den Stilling, den nu indtager. For omtrent et Aar siden, da vi i forrige Samling sidst havde mundtlige Forhandlinger her i Salen om en Finantslov, udtalte den nuværende Ordfører sig om den politiske Stilling, om en Stilling til Ministeriet og om Provisoriet osv., og hvis den ærede Formand vil tillade det, vil jeg give nogle Citater deraf, fordi jeg tror, at han den Gang udtalte sine nuværende Venners Anskuelse, hvilket forøvrigt kan bilægges med mange Vidnesbyrd fra de ærede Herrer Talere selv fra den Side. Han yttrede sig saaledes: „at Krisen er begyndt, glæder mig i høi Grad. Jeg har altid længtes efter denne Krise saa oprigtig som muligt. Det har jeg aldrig gjort nogen Hemmelighed af,